

Ozorai Sándorné 11 Éves Korában

Ez én vagyok egy purimi színdarabban. Jánosházán a zsidó elemi iskolában jártam öt osztályt. Tanultunk héberül írni is, olvasni is. Tudtam minden ünnepet, hogy miért van. Az iskolában a tanító olyan volt, mint mi, a neológokhoz tartozott. Nagyon aranyos volt a tanító bácsink. A fia annyi idős volt, mint én. Együtt volt mindenki az első osztálytól a hatodik osztályig. Amelyik gyerek rosszkodott, ötödikes, hatodikos, azt a tanító bácsi kizavarta a templomkertbe, az udvarra, hogy játsszanak, focizzanak. Mindent megengedett nekik, hogy ne zavarják az órát. Nagyon jó volt annak a fiával, Lacival is találkozni kint, Izraelben. Purimkor, tizenegy évesen játszottam a színdarabban. Kéményseprő voltam. Apám még akkor élt, és nagyon tetszett neki, hogy szerepelek. Azt mondta, világéletében ilyen gyereket képzelt, hogy élelmes és ilyen ügyes legyen. Szegénykém, nagyon szerette a családját. Március tizenötödikén a Máriakertben Petőfi Sándor versét szavaltam. Hófehér zokni volt rajtam, fekete lakkcipő, és magyar ruhában mondtam el a

verset: 'Talpra magyar, hí a haza!' A magyar ruha piros, fehér, zöld hímzéssel volt tele. Más iskolákból is jöttek nagyobbak, a felső tagozatosok.